

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 41285

гр. София, 10.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 10.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

като разгледа дело номер **11187** по описа за **2025** година докладвано от съдия
Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба подадена от „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД, чрез адв. Т. Т., срещу решение № 2522/07.07.2025г. по АНД № 20251110204895/2025г. на СРС, 129 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 800873-Ф./06.12.2024г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

С наказателното постановление на „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД е наложено на основание чл.278б, ал.3 ДОПК административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10555,45 лева, за нарушение на чл.127и, ал.1 ДОПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в настоящия касационен състав приема, че производството по делото следва да бъде спряно на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, до постановяване от Съда на Европейския съюз на решение, по дело № С-304/25 г.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 63в ЗАНН, решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета "Касационно производство" на Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 144 АПК се намира в Дял Трети "Производства пред съда" в глава Девета "Общи разпоредби", която е приложима както за първоинстанционното, така и за касационното производство. Разпоредбата на чл. 144 АПК предвижда за неуредените в този дял въпроси, да се прилагат разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс.

Съгласно чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, приложим на основание чл. 144 АПК, когато в същия или друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното произнасяне по спора, съдът спира производството. По силата на чл. 63З ГПК, вр. с чл. 144 АПК решението на СЕС по преюдициалното запитване е задължително не само за съда, който го е отправил, но и за всички съдилища и учреждения в Република България. Когато е отправено запитване от национален съд

на държава-членка и пред друг съд на държава-членка се поставят за решаване същите въпроси, за които е необходимо тълкуване на разпоредби от правото на Европейския съюз, вторият съд спира производството по делото до произнасяне на СЕС на основание чл. 633, във връзка с чл. 631, ал. 1 ГПК.

В този смисъл и Определение № 501 от 16.01.2024 г. на ВАС по адм. д. № 329/2024 г., VII о., Определение № 12242 от 11.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11466/2023 г., VII о., Определение № 571 от 18.01.2024 г. на ВАС по адм. д. № 12331/2023 г., VII о. и др.

Поставеният преюдициален въпрос по дело С-304/2025 г. на СЕС е: 1) дали следва чл. 325 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, като тази по член 121а, ал. 3 ДОПК и чл. 278б, ал. 3 ДОПК, съгласно която за неизпълнение на задължение за предварително деклариране на данни за всеки осъществен превоз на стоки с висок фискален риск от територията на друга държава-членка на Европейския съюз до територията на Република България може да бъде наложена предварителна обезпечителна мярка "изземване на стоката", респ. представяне на обезпечение в размер на над 50 % от нейната фактурна стойност и едновременно с това се налага и имуществена санкция в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока, но не по-малко от 5000 лева; 2) следва ли чл. 49, параграф 3 от Хартата на основните права на ЕС да се тълкува в смисъл, че е недопустима националната правна уредба, като тази по член 121а, ал. 3 ДОПК и чл. 278б, ал. 3 ДОПК, по силата на която да могат да се кумулират имуществена санкция и отнемане на стоките – предмет на нарушението, в полза на държавата, като непропорционална санкционна намеса в правото на собственост, която е несъразмерна с преследваната легитимна цел?

Отговорите на така поставените въпроси, свеждащи се до това дали едновременното налагане на имуществена санкция и отнемане на стоките в полза на държавата противоречи на принципа *pe bis in idem* от една страна и на принципа на пропорционалността от друга, са от значение за правилното решаване на спора, с който е сезиран АССГ. Както чл. 278б, ал. 3, така и чл. 278б, ал. 4 ДОПК са санкционни норми, свързани с нарушения на режима на предварително деклариране на превоз на стоки с висок фискален риск, регламентиран в чл. 127и ДОПК – в първата хипотеза за недеклариране на превоз, а във втората – за неточно деклариране на такъв. Двете санкции в размер на 40% от данъчната основа в първата хипотеза и от разликата между данъчните основи във втората. Отнемането в полза на държавата е предвидено и в двата случая – чл. 121а, ал. 3 вр. ал. 1, т. 3 и т. 5 ДОПК. Решението по образуваното пред СЕС дело има пряко отношение с предмета на спора по настоящото КАНД № 11187/2025г. на АССГ, с оглед на което и производството по него следва да бъде спряно.

В този смисъл и Определение № 10626 от 29.10.2025 г. на ВАС по адм. д. № 10574/2025 г., I о., постановено по сходен казус.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА съдебното производство по КНАД № 11187 по описа на АССГ за 2025 г., до постановяване на решение по дело № С-304/2025 г. на Съда на ЕС.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС с частна жалба, в 7-дневен срок от съобщаването на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

